ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ତେଷଷ୍ଟିଟିଏ

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଉନ୍ମୋଚନ: ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଅନୁସନ୍ଧାନ

Jeff Pippenger

2024-03-28

ଏବେ ଆମେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟକୁ କ୍ରମଶଃ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବୁ।

> ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମାଦୀୟ ଦାରୀୟବେଶଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥିର କରିବା ଓ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ଦାଁଡ଼ି ରହିଥିଲି। ଏବେ ମୁଁ ତୋତେ ସତ୍ୟ କହି ଦେଖାଇବି। ଦେଖ, ପାରସରେ ଆଉ ତିନିଜଣ ରାଜା ଉଦ୍ଭବ ହେବେ; ଏବଂ ଚତୁର୍ଥଜଣ ସେମାନଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଧନୀ ହେବ; ଏବଂ ନିଜ ଧନସମ୍ପଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଶକ୍ତିରେ ସେ ଗ୍ରୀସର ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବ। ପୁଣି ଜଣେ ପରାକ୍ରମୀ ରାଜା ଉଦ୍ଭବ ହେବେ, ସେ ବିଶାଳ ଅଧିକାର ସହିତ ଶାସନ କରିବେ ଓ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ। ଏବଂ ସେ ଉଦ୍ଭବ ହେବା ପରେ ତାହାର ରାଜ୍ୟ ଭଙ୍ଗ ହେବ, ଓ ଆକାଶର ଚାରି ପବନ ଦିଗକୁ ବିଭକ୍ତ ହେବ; କିନ୍ତୁ ତାହାର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ନାହିଁ କି ସେ ଯେପରି ଅଧିକାରରେ ଶାସନ କରିଥିଲା ସେହି ଅନୁସାରେ; କାରଣ ତାହାର ରାଜ୍ୟ ଉପାଡ଼ି ଦିଆଯିବ, ହଁ, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ। ଦାନିଏଲ 11:1–4.

ଗବ୍ରିଏଲ୍ ପ୍ରଥମେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଯେ, ସେ ଦାରିଅସଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ; ସେହି ବର୍ଷରେ ଦାରିଅସଙ୍କ ଭାଣଜା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେନାପତି ବାବିଲୋନକୁ ଦଖଳ କରି ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ। ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦାନୁସାରେ ଦାନିଏଲ କୋରେଶଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଏହି ଦର୍ଶନ ପାଉଛନ୍ତି; ଏହିପରି ଗବ୍ରିଏଲ୍ ଦାରିଅସ ଏବଂ କୋରେଶ—ଉଭୟଙ୍କୁ—"ଶେଷ ସମୟ"ଙ୍କ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ୫୩୮ ମସିହାରେ ବେଲଶଜ୍ଜର ଏବଂ ବାବିଲୋନ ମିଦୀ-ପାରସୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦଖଳ କରାଯାଇଥିଲା।

> "ସାଇରସ୍ ବାବିଲୋନକୁ ଅବରୋଧ କଲେ, ଯାହାକୁ ସେ ଖ୍ରୀ.ପୂ. 538 ମସିହାରେ କୌଶଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଅଧୀନ କଲେ; ଏବଂ ପାରସୀମାନେ ଯାହାକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ସେହି ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ, ବାବିଲୋନର ରାଜ୍ୟର ଅସ୍ତିତ୍ୱର ଶେଷ ହେଲା।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 46.

ଇ. ପୂ. 538 ମସିହାରେ, ଦାନିଏଲ୍ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କଲେ।

> "ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟରେ [ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ] ଲିପିବଦ୍ଧ ଦର୍ଶନ ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ, ଖ୍ରୀ. ପୂ. 538 ରେ, ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେହି ଏକେ ବର୍ଷରେ, ଯାହା ଦାରିୟସଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ [ଅଧ୍ୟାୟ ନଅ] ବର୍ଣ୍ଣିତ ଘଟଣାମାନେ ଘଟିଥିଲା।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 205.

୫୩୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବରେ, ବେଲଶସ୍ୱରଙ୍କ ତୃତୀୟ ଓ ଶେଷ ବର୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦାରିୟାବେଶଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ, ପ୍ରଭୁ କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରି ତାହାକୁ ଜନଶୂନ୍ୟ କରିଦେଲେ।

> ଏବଂ ଏହି ସମଗ୍ର ଦେଶ ଉଜାଡ଼ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ହେବ; ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ତ ଜାତି ବାବିଲର ରାଜାଙ୍କୁ ସତ୍ତର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବା କରିବେ। ଏବଂ ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ସତ୍ତର ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲାପରେ, ମୁଁ ବାବିଲର ରାଜାଙ୍କୁ ଓ ସେହି ଜାତିକୁ, ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟ ପାଇଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ଏବଂ କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି, ଓ ତାହାକୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଉଜାଡ଼ରେ ପରିଣତ କରିଦେବି। ଯିରିମିୟ 25:11, 12.

ଦଶମ ପଦରେ, ପ୍ରଭୁ ବାବିଲୋନର ଦଣ୍ଡବିଧାନର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରୁଥିବାବେଳେ "ପରେ" ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ବାବିଲୋନ "ପରେ" ଉଜାଡ଼ କରାଯିବା ପରେ, ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ମଙ୍ଗଳମୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବେ।

> କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି, ବାବିଲରେ ସତ୍ତର ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ମଙ୍ଗଳମୟ ବଚନ ପୂରଣ କରି, ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ପୁନଃ ଫେରାଇ ଆଣିବି।

ଯିରିମିୟ 25:10।

ସତ୍ତର ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 606 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

> "ଇ.ପୂ. ୬୦୬ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସେହି ସତରି ବର୍ଷ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାଙ୍କର ସମାପ୍ତି ପ୍ରତି ଅଗ୍ରସର ହେଉଛି ବୋଲି ଦାନିଏଲ ବୁଝିଥିଲେ।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 205.

ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ 606 BCରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 536 BCରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା; ଏହା 538 BCରେ ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ବାବିଲୋନର ଉଜାଡ଼ ହେବାର ଦୁଇ ବର୍ଷ ପରେ ଥିଲା। ଏହା କୋରେଶଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ଥିଲା। ଗବ୍ରିଏଲ ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୁ କୋରେଶଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ବୃତ୍ତାନ୍ତକୁ ଦାରିୟାବେଶଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି; ଏହା କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ଦୁଇଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଷକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି। 538 BC ଏବଂ 536 BC—ଉଭୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଥିଲା; 538 BC ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ସମାପ୍ତି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଥିଲା, ଏବଂ 536 BC ସେହି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସମୟ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ 538 BC ପରେ, ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବେ।

ଇ.ପୂ. 538 ଓ ଇ.ପୂ. 536—ଉଭୟେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ; ଏବଂ ସେମାନେ ଦୁଇଜଣ ଐତିହାସିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛନ୍ତି—ଏକଜଣ ମାଦୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ରାଜା, ଓ ଦ୍ୱିତୀୟଜଣ ପାରସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ରାଜା ଥିଲେ। ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରକୃତ ବାବିଲରେ ସତ୍ତର ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଶେଷ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାବିଲରେ ଖ୍ରୀ. 538 ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୀ ଥିବା ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠିଏ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା। 1798 ଏକ "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ" ଥିଲା, ଏବଂ ତାହାପରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ "ଶେଷ ସମୟ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କାଳର ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଇ.ପୂ. 538 ଓ ଇ.ପୂ. 536, ଯେଉଁମାନେ "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ "ଶେଷ ସମୟ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଏକ କାଳର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

> "ନିର୍ବାସନର ସେହି ସମୟରେ ବାବିଲୋନରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିବା ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନେ ଯେପରି ସତ୍ୟରୂପେ ବନ୍ଦୀଦଶାରେ ଥିଲେ, ସେପରି ଏହି ଦୀର୍ଘ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଅବଧିରେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସତ୍ୟରୂପେ ବନ୍ଦୀଦଶାରେ ଥିଲା।" Prophets and Kings, 714.

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମେ ଯେ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ଅଧିକ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରେ; ତେଣୁ, ଇ.ପୂ. 538 ଏବଂ ରାଜା ଦାରିୟସ, ସହିତ ଇ.ପୂ. 536 ଏବଂ ରାଜା ସାଇରସ, 1989 ମସିହାର "ଶେଷ ସମୟ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ରାଜା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରେଗାନ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ବୁଶଙ୍କର ଆଦର୍ଶ-ପ୍ରତିକ ଅଟନ୍ତି। ଇ.ପୂ. 538 ଏବଂ ଇ.ପୂ. 536 ଏକ ଏପରି ମାର୍ଗଚିହ୍ନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଉଭୟ ତାରିଖକୁ ସେହି ଏକେ ମାର୍ଗଚିହ୍ନର ପ୍ରତିନିଧି ବୋଲି ବୁଝାଗଲେ ପୂରଣ ହୁଏ। "ଶେଷ ସମୟ"ର ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ଦୁଇଟି ପ୍ରତୀକରୁ ଗଠିତ, ଏବଂ କେବେ କେବେ, ରେଗାନ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ବୁଶଙ୍କ ମାମଲାରେ ଯେପରି, ଉଭୟ ପ୍ରତୀକ ସେହି ଏକେ ବର୍ଷରେ ପୂରଣ ହୁଏ। କିନ୍ତୁ ଏହା ନିୟମର ଅପବାଦ; କାରଣ ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରେ "ଶେଷ ସମୟ"ର ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ଥିଲା ଆରୋଣ ଏବଂ ମୋଶା ଉଭୟଙ୍କ ଜନ୍ମ, ଯାହା ତିନି ବର୍ଷ ଭିନ୍ନତାରେ ଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସରେ, ସେହିଟା ଥିଲା ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମ, ଯାହା ଛଅ ମାସର ଭିନ୍ନତାରେ ଥିଲା।

"ଶେଷକାଳ" ସହିତ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀର ଇତିହାସରେ ସେହି ସମୟ 1798 ଓ 1799 ଥିଲା। ଫରାସୀ ବିପ୍ଳବ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଏକ ବିଷୟ, ଏବଂ ଏହା 1789 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ 1799 ରେ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଶ ବର୍ଷ ଧରି ଚାଲିଥିଲା, ଯେପରି 1798 ମଧ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଥିଲା। ଏହି ଉଭୟ ମିଶି ପଶୁକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତକୁ, ଏବଂ ସେହି ପଶୁ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ତାହା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିବା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଦାରିୟାବେଶ ସେହି ରାଜା ଥିଲେ ଯିଏ "ପ୍ରାଚୀର" ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜ ସେନାକୁ ଭିତରକୁ ପଠାଇ ନିଜ ଶତ୍ରୁକୁ ପରାଜିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ରେଗାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯିଏ "ଲୋହ ପର୍ଦ୍ଦା"ର ପ୍ରାଚୀରକୁ ଭଙ୍ଗି ନିଜ ଶତ୍ରୁକୁ ପରାଜିତ କରିଥିଲେ। କୋରେଶ ପ୍ରଥମ ବୁଶଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, କାରଣ କୋରେଶ "ମହାନ କୋରେଶ" ଭାବେ ପରିଚିତ, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଜର୍ଜ ବୁଶ "ବଡ଼ ବୁଶ", ଏବଂ ଶେଷ ବୁଶ "ଛୋଟ ବୁଶ"।

କାରଣ ଏହି ଦୁଇ ରାଜା ଓ ସେମାନେ ଯେ ଦୁଇଟି ତାରିଖକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଏକେ ପ୍ରତୀକ। ଏକଟି ସେହି ସତରି ବର୍ଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବିଲ ଶାସନ କରିବାକୁ ଥିଲା। ସେହି ସତରି ବର୍ଷର ଅବଧି 538 BCରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟକୁ ପହଞ୍ଚିଲା ଏବଂ ଦାରିୟସ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିକୃତ ହୋଇଛି। ସତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ସମାପ୍ତି 536 BCରେ ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟକୁ ପହଞ୍ଚିଲା ଏବଂ କୋରେଶ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିକୃତ ହୋଇଛି। ଏକତ୍ରେ ସେମାନେ "ଶେଷ ସମୟ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆଲୋକ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେବାକୁ ଥାଏ। 1798 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଦୂତ "ଶେଷ ସମୟ"ରେ ଆସିଲେ, ଏବଂ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ କହନ୍ତି ଯେ ସେହି ଦୂତ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ।"

କୋରେଶଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନଦୂତ ମୀଖାଏଲ୍, କୋରେଶଙ୍କ ସହ ସଂଲଗ୍ନ ହେବା ପାଇଁ ଅବତରଣ କଲେ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋକକୁ ସୁଦୃଢ଼ କଲେ, ଯାହା କୋରେଶଙ୍କୁ ସେହି ତିନୋଟି ଆଜ୍ଞାମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପରିଚାଳିତ କରିବ, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ଫେରିବାକୁ, ଏବଂ ନଗର, ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ, ତଥା ରାସ୍ତା ଓ ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବ। ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା, ଯାହା 1798 ମସିହାରେ "ଶେଷ ସମୟ"ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ଦାରିଉସ ଓ ସାଇରସଙ୍କ ଦିନରେ ଶେଷ ସମୟରେ ମୀଖାଏଲଙ୍କ ଅବତରଣ, 1798 ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଏକାସାଥିରେ ସେମାନେ 1989 ମସିହାରେ "ଶେଷ ସମୟ"ରେ ସେହି ଏକେଇ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। 1989 "ଶେଷ ସମୟ"ର ଅବଧିକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା। ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ସମୟାବଧିର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ଆଧୁନିକ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ "କାଦେଶ"ରେ 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ, ଏକ ଶତ ଛବିଶ ବର୍ଷର ଏକ ଅବଧିର ଆରମ୍ଭ ଥିଲା, ଯାହା 1989 ମସିହାରେ "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ"ରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ଏକ ଶତ ଛବିଶ, ବାର ଶତ ଷାଠିର ଦଶମାଂଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଦଶମାଂଶ ଅଟେ, ଏବଂ 1798 ମସିହାରେ ବାର ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷର ଶେଷରେ, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କଲା। 1989 ମସିହାରେ ଏକ ଶତ ଛବିଶ ବର୍ଷର ଶେଷରେ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କଲା।

ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକାଦଶର ପ୍ରଥମ ପଦରେ, ଗାବ୍ରିଏଲ ଯେ ଇତିହାସର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ତାହା ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଶେଷ ସମୟରେ ସାଇରସଙ୍କ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିବାରେ ସତର୍କ ଏବଂ ସଠିକ୍ ଅଟନ୍ତି। ସେଠାରେ ମହାନ ସାଇରସ, ମହାନତର ବୁଶଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ପରେ ତିନିଜଣ ରାଜା ଆସିବେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ଚତୁର୍ଥ ଜଣେ ରାଜା, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କ ସବୁଠୁ ଅଧିକ ଧନୀ ହେବେ। ଏହିପରି, ସେହି ଚତୁର୍ଥ ଧନୀ ରାଜା, ଯିଏ ସମସ୍ତ ଗ୍ରୀସିଆକୁ ଉଦ୍ଦୀପିତ କରେ, ସେ ୧୯୮୯ ପରଠାରୁ ଷଷ୍ଠ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଅଟନ୍ତି।

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକରେ, ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଶୋକ କରୁଥିବା ବେଳେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେ ଦର୍ଶନକୁ ନିହାରୁଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଏହି ଶୋକାନୁଭବରେ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାନ୍ତି। ଏକୋଇଶ ଦିନର ଶୋକକାଳ ମୃତ୍ୟୁର ଏକ ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାର ଶେଷ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ହୁଏ। ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ମିଖାଏଲ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିଆସିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯିହୂଦା ସାତରେ, ସେ ଅବତରଣ କଲେ ମୋଶାଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମୋଶା (ଏବଂ ଏଲୀୟ) ହତ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସାଢ଼େ ତିନିଟି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହନ୍ତି। ପରେ ମୋଶା, (ଏଲୀୟଙ୍କ ସହିତ) "ଏକ ମହାନ ସ୍ୱର" ଦ୍ୱାରା ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୋଇଥାନ୍ତି।

> ଏବଂ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଜୀବନର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଦ ଉପରେ ଠିଆ ହେଲେ; ଏବଂ ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ଭୟ ପଡ଼ିଲା। ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲା, ଏଠାକୁ ଉପରକୁ ଆସ। ଏବଂ ସେମାନେ ମେଘରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:11, 12.

“ମହାସ୍ୱର” ଯେଉଁଥି ମୃତମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରେ, ସେହି ସ୍ୱର ପ୍ରଧାନଦୂତଙ୍କର ସ୍ୱର; ଏବଂ ସେହି ପ୍ରଧାନଦୂତ ହେଲେ ମୀଖାଏଲ।

> କାରଣ ପ୍ରଭୁ ସ୍ୱୟଂ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନି ସହ, ପ୍ରଧାନଦୂତଙ୍କ ସ୍ୱର ସହ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ତୁରୀଧ୍ୱନି ସହ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିବେ; ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ନିଦ୍ରାଗତ ମୃତମାନେ ପ୍ରଥମେ ଉଠିବେ। 1 ଥେସଲନୀକୀୟ 4:16

ଯେଉଁ ଇତିହାସରେ ମୋଶା ଓ ଏଲୀୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଏ ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରାଯାଏ, ସେହି ଇତିହାସ ହେଉଛି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଇତିହାସ। ସେହି ଇତିହାସ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କ “ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର” ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଇଁସାତ କରାଯାଇଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର “ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର” ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଧ୍ୱନିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ମେଷପାଳକୁ ବାବିଲୋନରୁ ଡାକି ବାହାର କରାଯାଏ। ସେହି ଇତିହାସ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଇତିହାସରେ, ଦାନିଏଲଙ୍କୁ “ମାରାହ” ଦର୍ଶନକୁ ନିହାରିବା ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉଥିବାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା “ମାରେହ” ଦର୍ଶନର ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ରୂପ। ଏହା ହେଉଛି “causative” ଦର୍ଶନ, ଯାହା ଏହାକୁ ନିହାରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିହାରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ପୁନରୁତ୍ପାଦିତ ହେବାକୁ “କାରଣ” କରେ।

ସିଲ୍‌କରାଯିବାର ସେହି ଇତିହାସ, ଏବଂ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କର ରୂପାନ୍ତର, ମିଖାଏଲଙ୍କର ଅବତରଣକୁ ସମାବେଶ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ମୋଶା, ଏଲିୟା ଓ ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ରୂପାନ୍ତର କରନ୍ତି। ସେ ମହାଦୂତଙ୍କର “ମହା ସ୍ୱର” ଦ୍ୱାରା ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସାଧନ କରନ୍ତି, ଏପରିଭାବେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ସ୍ୱରର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଏକ ତୃତୀୟ “ସ୍ୱର” ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏହି ଦୁଇଟି ଏକେ, କାରଣ ସେମାନେ ଉଭୟେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରଶ ଅଧ୍ୟାୟର ସ୍ୱର। ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସ୍ୱର ହେଉଛି ସେଠାରେ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ମିଖାଏଲ ମୋଶାଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କଲେ, ସେ ଶୈତାନଙ୍କ ସହିତ ତର୍କ କରିନଥିଲେ, ଯଦିଓ ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଶୈତାନ ସେଠାରେ ପ୍ରତିବାଦ କରିବା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା।

> କିନ୍ତୁ ପ୍ରଧାନଦୂତ ମିଖାଏଲ୍, ଯେତେବେଳେ ସେ ମୂସାଙ୍କ ଦେହ ବିଷୟରେ ଶୈତାନଙ୍କ ସହ ବିବାଦ କରୁଥିଲେ, ସେ ତାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିନ୍ଦାତ୍ମକ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ତାଡନା କରୁନ୍ତୁ।” ଯୂଦା ୭।

2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରେ ସମାପ୍ତ ହେଉଥିବା ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟର ଆରମ୍ଭ “ସତ୍ୟ”ର ସ୍ୱାକ୍ଷରଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ, କାରଣ ସେହି ଅବଧିର ମଧ୍ୟଭାଗରେ, 2023 ଜୁଲାଇରେ, ମହାଦୂତଙ୍କ ମହାନ ସ୍ୱର ସେହି ମୃତମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସ୍ୱରକୁ ଶୁଣିବାକୁ ବାଛନ୍ତି। ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ 2023, 2001 ପରେ ବାଇଶ ବର୍ଷରେ ଆସେ, ଏବଂ ବାଇଶ ହେଉଛି ଦୁଇଶେ କୁଡ଼ିର ଏକ-ଦଶମାଂଶ, ଯାହା ଦୈବତ୍ୱ ଓ ମାନବତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂଯୋଗର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ପୁନଃସ୍ଥାପନର ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତୀକ।

ଜୁଲାଇ ୨୦୨୩ରେ, ସେହି ପ୍ରବଳ ଦୂତ—ଯିଏ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ, ଏବଂ ଯିଏ ସତ୍ୟ, ଯିଏ ମିଖାଏଲ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଯିଏ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ନେଇ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା—ଅବତରଣ କଲେ। ତାଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ହେଉଛି ଦାନିଏଲର ସେହି ଅଂଶ, ଯାହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହରାଙ୍କିତ ରହିଥିଲା।

> “ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ବାଇବେଲର ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସମାପ୍ତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି। ଏଠାରେ ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକର ପୂରକ ଅଛି। ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ; ଅନ୍ୟଟି ପ୍ରକାଶନ। ଯେହି ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହିଟି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଶେଷ ଦିନସମୂହ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ଅଂଶ। ଦୂତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ‘କିନ୍ତୁ ହେ ଦାନିୟେଲ, ତୁମେ ଏହି କଥାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କର, ଏବଂ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁସ୍ତକକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର।’ ଦାନିୟେଲ 12:4।” Acts of the Apostles, 585.

ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଯେ ଅଂଶଟି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ସେହିଠାରେ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଟେ। ଏହା ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ବିଶେଷତଃ, ସେହି ଅଧ୍ୟାୟର ମଧ୍ୟରେ ମିଳୁଥିବା ଇତିହାସଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ସେହି ଶେଷ ଛଅଟି ପଦରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଛି।

> "ଆମ ପାଖରେ ହାରାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟ ନାହିଁ। କ୍ଳେଶମୟ କାଳ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି। ବିଶ୍ୱ ଯୁଦ୍ଧର ଆତ୍ମାରେ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହେଉଛି। ଶୀଘ୍ରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କରେ କୁହାଯାଇଥିବା କ୍ଳେଶର ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବ। ଦାନିଏଲର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପ୍ରାୟ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣର ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି। ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣରେ ଯେଉଁ ଇତିହାସର ଅନେକ ଅଂଶ ଘଟିଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ପୁଣିଥରେ ପୁନରାବୃତ ହେବ।" Manuscript Releases, number 13, 394.

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଷୋଳଶ ପଦ ଏକ ଏମିତି ଇତିହାସକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ, ଯାହା ଏକଚାଳିଶ ପଦରେ ପୁନରାବୃତ ହୋଇଛି; କାରଣ ସେହି ପଦରେ ଉତ୍ତରଦିଗର ରାଜା ଗୌରବମୟ ଦେଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି। ଷୋଳଶ ପଦର ଇତିହାସ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, କେବେ ରୋମୀୟ ସେନାପତି ପମ୍ପେୟ ଯିହୂଦା ଓ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରେ ଆଣିଥିଲେ।

> କିନ୍ତୁ ଯେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବ, ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ଏବଂ କେହି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ମହିମାମୟ ଦେଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ, ଯାହା ତାଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ଭସ୍ମୀଭୂତ ହେବ। ଦାନିଏଲ 11:16.

ଏହି ପଦଟିକୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର ପାଇଁ ଏକ ଆଧାରବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ମୁଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରୁଛି; ଏହିକାରଣରୁ ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ଏହି ବୁଝାମଣିକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବି। ଆମେ ଦେଖାଇବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ, ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପଦରେ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡର ଦ ଗ୍ରେଟଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ବିଭାଜନ ପରେ ଯେ ଇତିହାସ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେହି ଇତିହାସ 1989 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ପରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଉକ୍ରେନୀୟ ଯୁଦ୍ଧ, ପଶ୍ଚିମର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପୁଟିନଙ୍କ ବିଜୟ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ ପୁଟିନଙ୍କ ପରାଜୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଷୋଡ଼ଶ ପଦକୁ ନେଇଯାଏ।

> "ଯଦିଓ ମିଶର ଉତ୍ତରଦିଗର ରାଜା ଆନ୍ତିଓକସଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ରହିପାରିଲା ନାହିଁ, ତଥାପି ଆନ୍ତିଓକସ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ରହିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯେମାନେ ଏବେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଥିଲେ। ଏହି ଉଦୟମାନ ଶକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ରହିଲା ନାହିଁ। ଖ୍ରୀ. ପୂ. 65 ମସିହାରେ, ପମ୍ପେୟ ଆନ୍ତିଓକସ ଏସିଆଟିକସଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ବଞ୍ଚିତ କରି, ସିରିଆକୁ ରୋମୀୟ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପରିଣତ କରିଦେବାବେଳେ, ସିରିଆ ଜୟ କରାଗଲା ଏବଂ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଯୋଗ କରାଗଲା।"

> "ସେହି ଏକେ ଶକ୍ତି ପବିତ୍ର ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ତାହାକୁ ଭସ୍ମ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୧୬୧ରେ ରୋମ ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲା; ସେହି ତାରିଖଠାରୁ ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳପଞ୍ଜିରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ସ୍ଥାନ ଧାରଣ କରେ। ତଥାପି, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୬୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ବିଜୟ ଦ୍ୱାରା ଯିହୂଦିଆ ଉପରେ ଅଧିକାରକ୍ଷେତ୍ର ଲାଭ କରିନଥିଲା; ଏବଂ ତାହା ପରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରକାରରେ।"

> "ପନ୍ଟୁସ୍ ର ରାଜା ମିଥ୍ରିଡାଟିସ୍ ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ଅଭିଯାନରୁ ପମ୍ପେଇଙ୍କ ଫେରାର ସମୟରେ, ଯିହୂଦିଆର ରାଜମୁକୁଟ ପାଇଁ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ, ହାଇର୍କାନୁସ୍ ଓ ଆରିସ୍ଟୋବୁଲୁସ୍, ସଂଘର୍ଷ କରୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ମାମଲା ପମ୍ପେଇଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିଲା; ସେ ଶୀଘ୍ରେ ଆରିସ୍ଟୋବୁଲୁସ୍ ଙ୍କ ଦାବିର ଅନ୍ୟାୟତା ବୁଝିପାରିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ଆକାଙ୍କ୍ଷିତ ଆରବିଆକୁ ତାଙ୍କ ଅଭିଯାନ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ଏବଂ ପରେ ଫେରିଆସି ଯାହା ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଓ ଯଥୋଚିତ ପ୍ରତୀତ ହେବ, ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ସମାଧାନ କରିଦେବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ। ପମ୍ପେଇଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ମନୋଭାବକୁ ଅନୁମାନ କରି, ଆରିସ୍ଟୋବୁଲୁସ୍ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ଭାବରେ ଯିହୂଦିଆକୁ ଫେରିଗଲେ, ନିଜ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରଧାରୀ କରିଲେ, ଏବଂ ଏକ ପ୍ରବଳ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ; ଯେହେତୁ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ ରାଜମୁକୁଟ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେବ, ତେଣୁ ସେ ସମସ୍ତ ବିପଦ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କରିରଖିବାକୁ ଦୃଢ଼ସଙ୍କଳ୍ପ ହେଲେ। ପମ୍ପେଇ ସେହି ପଳାତକଙ୍କୁ ଘନିଷ୍ଠ ଭାବରେ ଅନୁସରଣ କଲେ। ସେ ଯେତେବେଳେ ଯେରୁଶାଲେମ୍ ର ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ,

ଆରିଷ୍ଟୋବୁଲୁସ୍ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରତି ଅନୁତାପ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରିଲେ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ଓ ବହୁତ ବଡ଼ ପରିମାଣର ଧନରାଶି ଦେବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦ୍ୱାରା ବିଷୟଟିକୁ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ପମ୍ପେଇ, ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଏକ ଦଳର ନେତୃତ୍ୱରେ ଗାବିନିୟୁସ୍‌ଙ୍କୁ ଧନରାଶି ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଲେଫ୍ଟେନାଣ୍ଟ-ଜେନେରାଲ୍ ଯେତେବେଳେ ଯେରୁଶାଲେମ୍‌ରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସହରର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀରର ଶୀର୍ଷଠାରୁ ତାଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ ସହର ସେହି ଚୁକ୍ତିକୁ ମାନିବ ନାହିଁ।"

"ଏହି ପ୍ରକାରେ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ବିନା ଠକାଯିବାକୁ ପୋମ୍ପେୟ ସମ୍ମତ ନହୋଇ, ଆରିସ୍ଟୋବୁଲସ୍‌ଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ନିଜ ସହିତ ରଖିଥିଲେ, ଶୃଙ୍ଖଳାବଦ୍ଧ କରିଦେଲେ ଏବଂ ତକ୍ଷଣାତ୍ ନିଜ ସମଗ୍ର ସେନାବଳ ସହ ଯିରୂଶାଲେମ ବିରୋଧରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ। ଆରିସ୍ଟୋବୁଲସ୍‌ଙ୍କ ସମର୍ଥକମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପକ୍ଷରେ ଥିଲେ; ହାଇର୍କାନସ୍‌ଙ୍କ ସମର୍ଥକମାନେ ଫଟକଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲିଦେବା ପକ୍ଷରେ ଥିଲେ। ଶେଷୋକ୍ତମାନେ ସଂଖ୍ୟାଗତ ଭାବେ ଅଧିକ ଥିବାରୁ ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୋଇଉଠିବାରୁ, ପୋମ୍ପେୟଙ୍କୁ ନଗରୀରେ ନିର୍ବାଧ ପ୍ରବେଶ ଦିଆଗଲା। ଏହାପରେ ଆରିସ୍ଟୋବୁଲସ୍‌ଙ୍କ ଅନୁୟାୟୀମାନେ ମନ୍ଦିର-ପର୍ବତକୁ ପଛକୁ ହଟିଗଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଯେପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଢ଼ସଙ୍କଳ୍ପୀ ଥିଲେ, ପୋମ୍ପେୟ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଅଧୀନ କରିବା ପାଇଁ ସେତେଇ ଦୃଢ଼ସଙ୍କଳ୍ପୀ ଥିଲେ। ତିନି ମାସର ଶେଷରେ ପ୍ରାଚୀରରେ ଏମିତି ଏକ ଫାଟ ସୃଷ୍ଟି କରାଗଲା, ଯାହା ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନଟି ତଲୱାରର ଧାରରେ ଦଖଲ କରାଗଲା। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭୟାବହ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡରେ ବାରହଜାର ଲୋକ ବଧ ହେଲେ। ଇତିହାସକାର କହନ୍ତି, ସେ ସମୟରେ ଦିବ୍ୟ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ହସ୍ତରେ ଏବଂ ଅଚଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟସହ ନିଜମାନଙ୍କର ନିୟମିତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅବିରତ ଚାଲୁ ରଖୁଥିବା ଦେଖିବା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମର୍ମସ୍ପର୍ଶୀ ଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା, ମନେ ହେଉଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଚାରିପାଖରେ ଚାଲିଥିବା ଉଦ୍ଦଣ୍ଡ କୋଳାହଳ ସମ୍ପର୍କରେ ସଚେତନ ନୁହନ୍ତି; ଯଦ୍ୟପି ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁମାନେ ବଧ ହେଉଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରାୟଃ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ରକ୍ତ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବଳିଦାନମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ସହ ମିଶିଯାଉଥିଲା।"

"ଯୁଦ୍ଧର ସମାପ୍ତି କରି, ପମ୍ପେୟ ଯିରୁଶାଲେମର ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କଲେ, ଏବଂ କିଛି ସହରକୁ ଯିହୂଦିଆର ଅଧିକାରକ୍ଷେତ୍ରରୁ ସିରିଆର ଅଧିକାରକ୍ଷେତ୍ରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କଲେ, ଏବଂ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କର ଆରୋପ କଲେ। ଏପରିଭାବେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଯିରୁଶାଲେମ ଜୟଲାଭ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଶକ୍ତିର ହାତରେ ପଡ଼ିଲା, ଯାହା "ମହିମାମୟ ଦେଶ"କୁ ତାହାର ଲୋହମୟ ଗ୍ରହଣରେ ଧରି ରଖିବ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଗ୍ରସି ନ ଦେଇଥାଏ।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 259, 260.

ଆମେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଆମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

"ଏହି ସତ୍ୟ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ କିମ୍ବା ଆନ୍ଦୋଳନ ନାହିଁ, ତାହାକୁ ସେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରିରହିଛନ୍ତି ବୋଲି ନିଷ୍କର୍ଷାତ୍ମକ ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଭୟ କରିବା ପାଇଁ କାରଣ ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରୁନଥାଇପାରନ୍ତି। ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦ୍ୱାରା ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ନୂତନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ମତଭେଦ ଉଦ୍ଭବ ହୁଏ ନାହିଁ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ନିଜେ ବାଇବେଲ୍ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ଅଛି, ସେତେବେଳେ ପୁରାତନ କାଳରେ ଯେପରି ଥିଲା, ସେପରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅନେକେ ପରମ୍ପରାକୁ ଧରିରହିବେ ଏବଂ କ'ଣର ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣିନଥାଇ ଉପାସନା କରିବେ।"

"ମୋତେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ଅନେକେ ନିଜେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତାହା ଜାଣିନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ପାଇଁ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ନାହିଁ। ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ଆସିବାବେଳେ, ଏବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରୁଥିବା କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ଧାରଣ କରିଥିବା ମତସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ସମୟରେ ଦେଖିବେ ଯେ, ବହୁତ ବିଷୟ ଏମିତି ଅଛି ଯାହା ପାଇଁ ସେମାନେ କୌଣସି ସନ୍ତୋଷଜନକ କାରଣ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ। ଏପରିଭାବେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନିଜ ମହାନ ଅଜ୍ଞତାକୁ ଜାଣିନଥିଲେ। ଏବଂ କଲିସିଆରେ ଅନେକେ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଏହାକୁ ସ୍ୱତଃସିଦ୍ଧ ଭାବରେ ଧରିନେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଜେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତାହା ବୁଝନ୍ତି; କିନ୍ତୁ, ବାଦବିବାଦ ଉଠିନଥିଲେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେମାନେ ନିଜ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ସମାନ

ବିଶ୍ୱ ।ସୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ କରାଯାଇ ଏବଂ ନିଜ ବିଶ୍ୱ ।ସକୁ ବ୍ୟ ।ଖ୍ୟ । କରିବା ପାଇଁ ଏକାକୀ ଓ ନିର୍ଜନଭାବେ ଦାଁଡିବାକୁ ବାଧ ହେଲେ, ସେମାନେ ଦେଖି ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହେବେ ଯେ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଗ୍ର ହଣ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ର ଧାରଣା କେତେ ଅସ୍ପ ଷ୍ଟ ଓ ଅସଂଗଠିତ। ଏହା ନିଶ୍ଚ ିତ ଯେ, ଆମ ମଧ ରେ ସଜୀବ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ବିମୁଖତା ଓ ମନୁଷ୍ୟ ଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯିବା ଘଟିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ଞ ।ନର ସ୍ଥ ।ନରେ ମାନବୀୟ ଜ୍ଞ ।ନକୁ ରଖାଯାଇଛି।"

"ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବେ; ଯଦି ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ବିଫଳ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାମତ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଣି ଦେବ, ଏବଂ ଭୁସିକୁ ଗହମଁଠାରୁ ପୃଥକ କରିଦେବ। ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗିଉଠିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି। ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଆଲୋକ ଆସିଛି। ଏହା ବାଇବେଲ ସତ୍ୟ, ଯାହା ଆମ ଉପରେ ସକ୍ଷାତ୍ ଆସିପଡୁଥିବା ବିପଦଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଏହି ଆଲୋକ ଆମକୁ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟବସାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ଆମେ ଧାରଣ କରୁଥିବା ମତସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିବା ଉଚିତ। ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ, ସତ୍ୟର ସମସ୍ତ ପାଟି ଓ ମତସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଉପବାସ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅବିରତ ଭାବେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଉ। ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସତ୍ୟ କ'ଣ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଳ୍ପନା ଓ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଧାରଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା ଉଚିତ, ଯାହା ଫଳରେ ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ପରିଷଦମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣି ଦିଆଯିବାବେଳେ, ସେମାନେ ନମ୍ରତା ଓ ଭୟ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଆଶାର କାରଣ ଦେଖାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ।"

"ଉତ୍ତେଜିତ କର, ଉତ୍ତେଜିତ କର, ଉତ୍ତେଜିତ କର। ଯେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଜଗତର ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମ ପାଇଁ ଜୀବନ୍ତ ବାସ୍ତବତା ହେବା ଉଚିତ। ଯେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସର ମୂଳଭୂତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ବୋଲି ମନେ କରୁଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକର ପକ୍ଷସମର୍ଥନ କରିବାବେଳେ ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ଆମେ କେବେ ମଧ ଏମିତି ଯୁକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ନ ଦିଅଁ, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସଠିକ୍ ନୁହେଁ। ଏପରି ଯୁକ୍ତିମାନେ କୌଣସି ବିରୋଧୀଙ୍କୁ ନୀରବ କରିଦେଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ସମ୍ମାନିତ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଆମେ ସୁଦୃଢ଼ ଯୁକ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଚିତ, ଯାହା କେବଳ ଆମର ବିରୋଧୀମାନଙ୍କୁ ନୀରବ କରିବ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକଟ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପରୀକ୍ଷଣକୁ ମଧ ସହିବ। ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ବାଦବିବାଦକାରୀ ଭାବେ ଶିକ୍ଷିତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ବଡ଼ ବିପଦ ରହେ ଯେ, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବେ ପରିଚାଳନା କରିବେ ନାହିଁ। କୌଣସି ବିରୋଧୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାବେଳେ, କେବଳ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଦେବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ତାଙ୍କ ମନରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସଜନ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟତା ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପରି ଭାବରେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆମର ଗଭୀର ଚେଷ୍ଟା ହେବା ଉଚିତ।"

"ମଣିଷର ବୁଦ୍ଧିଗତ ଅଗ୍ରଗତି ଯେତେଦୂର ହେଉନାହିଁ, ସେ ଏକ କ୍ଷଣ ପାଇଁ ମଧ ଏହା ଭାବିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେ ଅଧିକ ଆଲୋକ ପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ରର ଗଭୀର ଓ ଅବିରତ ଅନୁସନ୍ଧାନର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଏକ ଜନସମୂହ ଭାବେ ଆମେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ହେବାକୁ ଆହ୍ୱାନିତ ହୋଇଛୁ। ଆମେ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହସହିତ ସତର୍କ ରହିବାକୁ ହେବ, ଯେପରି ଈଶ୍ୱର ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁଥିବା ଆଲୋକର କୌଣସି କିରଣକୁ ଆମେ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିବୁ। ଆମେ ସତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଝଲକଗୁଡ଼ିକୁ ଧରିବାକୁ ହେବ; ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନାମୟ ଅଧ୍ୟୟନ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲୋକ ଲଭ୍ୟ ହୋଇପାରେ, ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣାଯାଇପାରେ।"

"ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସୁବିଧାରେ ରହି ନିଜମାନଙ୍କ ର ବର୍ତ୍ତ ମାନ ଜ୍ଞ ।ନାଲୋକରେ ସନ୍ତୁ ଷ୍ଟ ହୋଇଯାନ୍ତ ି, ସେତେବେଳେ ଆମେ ନିଶ୍ଚ ିତ ହୋଇପାରୁ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଅନୁଗ୍ର ହ କରିବେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ର ଇଚ୍ଛ । ହେଉଛି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଜ୍ଜ୍ୱ ଳିତ ହେଉଥିବା ବୃଦ୍ଧ ିଶୀଳ ଏବଂ ସଦା ବୃଦ୍ଧ ି ପାଉଥିବା ଆଲୋକକୁ ଗ୍ର ହଣ କରିବା ପାଇଁ ସଦା ଅଗ୍ର ସର ହୋଇ ଚାଲନ୍ତୁ । ମଣ୍ଡ ଳୀର ବର୍ତ୍ତ ମାନ ମନୋଭାବ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପ୍ର ସନ୍ନ ତାଜନକ ନୁହେଁ। ଏକ ଆତ୍ମ ବିଶ୍ୱ ।ସ ପ୍ର ବେଶ କରିଛି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ୁ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ କରାଇଛି ଯେ ଅଧିକ ସତ୍ୟ ଓ ଅଧିକତର ଆଲୋକ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟ କତା ନାହିଁ। ଆମେ ଏମିତି ଏକ ସମୟରେ ବାସ କରୁଛୁ,

ଯେତେବେଳେ ଶୟତାନ ଆମର ଡାହାଣ ପାଶ୍ୱ ର୍ରେ ଓ ବାମ ପାଶ୍ୱ ର୍ରେ, ଆମର ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ପଛରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି; ତଥାପି ଆମେ ଜନସମୂହ ଭାବେ ନିଦ୍ର ।ଶୟୀ ଅଛୁ। ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଇଛ । ଯେ, ତାଙ୍କ ର ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ କାର୍ଯ୍ୟ ରେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ଏକ ସ୍ୱ ର ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁ।” Testimonies, volume 5, 707, 708.